

Abstract:311

SB-08

LOKAL İLERİ REKTUM KANSERİ HASTALARINDA TOTAL NEOADJUVAN TEDAVİ MODELLERİNİN PATOLOJİK YANITA GÖRE KARŞILAŞTIRILMASI

Uğur Özkerim¹, Ali Emin Cinel¹, Tuğba Başoğlu¹

¹Kartal Lütfi Kırdar Şehir Hastanesi

Amaç:

Lokal ileri rektum kanserinde total neoadjuvan tedavi (TNT) standart önerilen tedavi rejimi olarak günümüzde kabul görmektedir. Total neoadjuvan tedavilerde radyoterapi, kemoradyoterapi ve kemoterapiden hangisinin önce başlanması ile çalışmalar bulunmakla beraber henüz net oluşmuş bir konsensus bulunmamaktadır. Çalışmamızda kliniğimizde total neoadjuvan tedavi verilen rektum kanseri hastalarında tedavi modelleri arasında patolojik yanıtlar arasında fark olup olmadığı değerlendirilmiş böylece yanıt oranlarına göre standart bir tedavi modeli belirlemek amaçlanmıştır.

Yöntem:

Kasım 2020 den günümüze kadar kliniğimizde takip edilen, total neoadjuvan tedavi alan ve patolojik sonuçları değerlendirilmiş olan 73 rektum adenokanser hastası çalışmaya dahil edildi. Çalışmaya dahil edilen tüm hastalar lokal ileri evrede olup oligometastatik hastalar çalışma dışı bırakılmıştır. Total neoadjuvan tedavi 4 ayrı model olarak gruplandırılmıştır. 1.grup kemoterapi(KT) ardından kemoradyoterapi(KRT) ve tekrar kemoterapi alan hastalar, 2.grup kemoradyoterapi ardından kemoterapi, 3.grup kısa dönem radyoterapi ardından kemoterapi, 4.grup kemoterapi sonrası kısa dönem radyoterapi alan hastalar olarak belirlenmiştir. Bu tedavi modelleri arasında patolojik yanıt oranları SPSS ile kıkare testi ile incelenmiştir.

Bulgular:

Kasım 2020 den günümüze kadar kliniğimizde takip edilen, total neoadjuvan tedavi alan ve patolojik sonuçları değerlendirilmiş olan 73 rektum adenokanser hastası çalışmaya dahil edildi. Median takip süresi 26 ay (8.9 ay-51.9 ay) idi. Hastaların çoğunluğu erkek(%60.3) ve ortalama yaş 60(39-83) idi. 1 hasta dışında tüm hastaların ECOG performans skorları 0-1 idi. Hastaların %97.3'ü kapesitabin+okzalipatin kemoterapisi alırken, 2 hasta (%2.7) Folfox kemoterapisi aldı. Tüm hastalar RT alırken yalnızca 7 hasta short course RT aldı, diğer hastalar uzun süreli kemoradyoterapi(eş zamanlı kapesitebin+RT) aldı. TNT modelleri ile pCR arasında istatistiksel anlamlı fark gözlenmedi(p=0.44). Ancak TNT model2 de sayısal olarak en yüksek pCR oranı mevcuttu(%65.9). RT başlangıç tarihi ve operasyon tarihi arasındaki fark uzaması ile pCR oranı artması arasında pozitif yönde anlamlı korelasyon görüldü(r=0.5).

Sonuç:

Bu çalışmada, lokal ileri rektum kanserli hastaların TNT modelleri arasındaki yanıt oranları incelenmiş ve bu tedavi modaliteleri arasında istatistiksel bir fark saptanmamıştır. Ancak öncelikle KRT ile başlanan hastalarda patolojik yanıt oranları sayısal olarak belirgin yüksektir. İstatistiksel anlamlı olmamasının sebebinin total hasta sayısının az olması ve gruplar arasındaki hasta sayılarının farklı olması ön planda düşünülmüştür. Aynı şekilde RT ile operasyon arasında geçen süre arttıkça yanıt oranlarının artması literatürdeki bazı çalışmalarla uyumlu şekilde tedavi modellerinde mümkünse RT öncelik verilmesi sonucunu desteklemektedir. TNT modelleri arasında optimal tedavi şeklini belirlemek için daha geniş çaplı çalışmalara ihtiyaç duyulmaktadır.

Anahtar Kelimeler : rektum kanser, total neoadjuvan tedavi, patolojik yanıt

Resim Açıklaması: TNT grupları ve patolojik yanıt oranları

TNT model	n=73(100%)	Tam yanıt n=43(100%)	Parsiyel yanıt n=29(100%)	Yanıtsız n=1(100%)	
KT-KRT-KT	22(30.1)	12	10	0	
KRT-KT	44(60.3)	29	14	1	
KısaRT-KT	5(6.8)	2	3	0	
KT-KısaRT	2(2.7)	0	2	0	

Resim Açıklaması: Hasta grupları

Kategorik değişkenler	n=73(100%)
Cinsiyet Kadın Erkek	29(39.7) 44(60.3)
Tanı yaşı <60 yaş ≥60 yaş	38(52.1) 35(47.9)
ECOG-PS 0 1 2	53(72.6) 19(26) 1(1.4)